

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 140

гр. Враца, 14.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова
в присъствието на прокурора Е. В. С.
като разгледа докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20241400200178 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.437, ал.2 НПК.

Образувано е въз основа на молба с вх. №1831/11.03.2024г. по описа на Окръжен съд – Враца, подадена от осъдения С. А. Г., с ЕГН *****, изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - Враца, с която отправя искане за УПО от неизтърпения остатък от наложеното му наказание.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от Началника на Затвора - Враца, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения.

В съдебно заседание, осъденият С. Г. участва чрез видеоконферентна връзка, като поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

С. М.- гл.инспектор при Затвора – Враца, изразява становище, че при осъденото лице не се наблюдава трайна положителна тенденция в нагласите да води законосъобразен начин на живот, както и че договорените дейности от плана на присъдата не са изпълнени в пълен обем. Счита, все още че не са настъпили в пълен обем изискванията и предпоставките на чл.439а НПК.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение. Посочва, че видно от представената справка л.св. е изтърпял една втора от наложеното наказание. Не е налице другата предпоставка на закона - да е дал доказателства за своето поправяне и превъзпитание, с оглед становището на затворническата администрация, както и изложеното в доклада за оценка на риска от рецидив и вреди

по чл.155 ЗИНЗС. Според представителя на държавното обвинение, лишеният от свобода все още не е преминал и през индивидуална оценъчна подготовка за живот на свобода, която е задължителна за всички л. св.Целите от плана на присъдата не са изпълнени в пълен обем.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения:

С протоколно определение от 29.09.2023г., постановено по НОХД № 5290/2023г., състав на СРС е одобрил споразумение за прекратяване на наказателното производство, с което е признал С. А. Г. за виновен за извършено от него престъпление по чл.343б, ал.2 НК, като му е наложено наказание от 9 месеца "лишаване от свобода", при първоначален "общ" режим на изтърпяване.

Осъденият е започнал да търпи определеното му наказание на 12.10.2023г.

До момента ефективно е изтърпял 5 месеца и 2 дни, от работа се зачитат 1 месец и 12 дни или общо изтърпяно до момента наказание е в размер на 6 месеца и 14 дни.

Остатъкът към настоящия момент е 2 месеца и 16 дни.

При тези данни е видно, че осъдения фактически е изтърпял повече от 1/2 от определеното му наказание, каквото е изискването на разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1 НК.

Отчетеният риск от рецидив при изготвяне на първоначалната оценка е 24 точки. Като дефицитни зони са очертани: "Умения за мислене" - не винаги разпознава проблемите си, което води до липса на способност за тяхното разрешаване в определени ситуации, пренебрегва негативните последствия от собствените си действия; "Злоупотреба с алкохол" - л. св. Г. има налагана в криминалното си минало и друга присъда за управление на МПС след употреба на алкохол.

Рискът от вреди е определен като среден за служителите и нисък за останалите лишени от свобода. Рискът от суицид и самоувреждане също е нисък. Рискът от вреди за обществото е със средни стойности и се обуславя от характера на настоящото осъждане и реализираните престъпления в криминалната му история.

В изготвения план за осмисляне на свободното време в затвора като цели са заложени: Формиране на известна самокритичност, с цел превенция на бъдещи правонарушения, осъзнаване на причините, довели до правонарушенията, включване в корекционна програма "Формиране на умения за безопасно шофиране у осъдени лица по чл. 343б от НК"; Пълноценно оползотворяване на престоя в МЛС. Ограничаване на участие в субкултурални дейности. Повишаване на мотивацията за участие в организираните ресоциализационни дейности. Спазване на ЗИНЗС и недопускане на дисциплинарни нарушения; Ангажиране с трудова дейност и осъзнаването ѝ като

социална форма на ангажираност. Назначаване на подходяща работа и изпълняване на възложените му трудови задачи.

Отчетено е в доклада по чл. 155 ЗИЗНС, че при л.св. след изготвена ревизия на оценка на риска от рецидив се наблюдава увеличаване на числената стойност от 24 т. до актуалните 38 т.

За периода си на престой в ЗООТ "Враца" л. св. Г. не е проявявал инициативност за участие в провежданите ресоциализационни мероприятия. Не е заявявал желание за включване в корекционни програми, въпреки, че графика за провеждането им е поставен на общодостъпно място за лишените от свобода. Липсата на мотивация за пълноценно оползотворяване на престоя в МЛС е неизпълнение на заложените цели и задачи в плана на присъдата.

Отчетено е в доклада, че л. св. Г. все още не е преминал и през индивидуално - оценъчен модул "Подготовка живот на свобода", който е задължителен и предназначен за всички лишени от свобода, които са с остатък до 3 месеца от наказанието лишаване от свобода.

От постъпването му в затвора до момента л. св. няма регистрирани дисциплинарни нарушения и наложени наказания. Не е награждаван, поради липса на предпоставки за това, а именно системни положителни прояви за продължителен период от време.

В доклада, ИСДВР е посочил, че не се наблюдава трайна положителна тенденция в нагласите за водене на законосъобразен начин на живот след освобождаване, в следствие преживените ограничения в МЛС. Необходимо е време за изграждане на отрицателно отношение към извършеното от него деяние и показване на достатъчно доказателства за поправянето на осъдения.

Договорените дейности отразени в плана на присъдата не са изпълнени в пълен обем и в своята цялост, поради което възпитателната работа с л.св. трябва да продължи в посока създаване на безопасни умения за шофиране и формиране на гъвкав модел за мислене, водещ до намаляване вероятността от извършване на повторно престъпление.

Към настоящия етап от изтърпяване на наказанието л. св. Г., все още не е дал достатъчно категорични и убедителни доказателства за промяна в нагласите си, за водене на законосъобразен начин на живот в неконтролирана среда. Криминалните нагласи са трайно и устойчиво формирани, нежеланието му за стриктно спазване на законите и правилата предопределя евентуалното продължаване на престъпната дейност и повишаване на вероятността с поведението си да причини вреди в обществото.

Консултативната и индивидуално-корекционна работа следва да продължи към мотивация за участие в провежданите мероприятия, опитва се да си поставя реалистични цели – краткосрочни и изпълними.

В случая, видно от източниците на информация за поведението на осъденото лице, в частност на доклада за оценката на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС може да се заключи, че осъдения не се е поправил. Приложените мерки за корекция не са дали нужните резултати за ефективна промяна на мисленето и действията му в контролирана среда. Корекционната работа с него не е осъществена в максимална степен, поради което и следва да бъдат положени допълнителни усилия за постигането на максимално снижаване на риска от бъдещо противоправно поведение. Явно е, че за осъдения институтът на условно предсрочно освобождаване бива разглеждан само като една потенциална възможност за преждевременно напускане границите на местата за лишаване от свобода.

От така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи: За да се допусне УПО съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 НК, е необходимо кумулативно да са налице две предпоставки: осъденият да е изтърпял фактически в настоящия случай не по-малко от 1/2 от наказанието си и да е дал достатъчно доказателства за своето поправяне.

По отношение на л. св. Г. първата предпоставка формално е налице. Не е налице обаче втората предпоставка за УПО по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК – достатъчно доказателства за поправянето на осъдения. Съгласно чл. 439а НПК доказателства за поправянето са всички обстоятелства, които сочат за положителна промяна на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Както е видно, преценката дали има поправяне на осъдения следва да се формира от поведението му по време на цялостния му престой в пенитенциарното заведение, въз основа на всички събрани по делото доказателства и от посочената разпоредба, без съдът да е обвързан от мнението на затворническата администрация.

Липсват доказателства за трайна промяна на личността, ориентирана към спазване на законите, тъй като осъденият продължава да е слабо критичен към извършеното престъпление и е с неустойчива нагласа за промяна на досегашния си начин на живот, дори се наблюдава повишение при риска от рецидив.

Поправянето поначало изисква превъзпитателен процес, в който осъденият да е изградил отрицателно отношение към извършеното от него, да има съзнание за неговата укоримост и да е показал, че това поведение няма да рецидивира, както и че няма да има каквито и да е противоправни прояви.

За периода на изтърпяване на наказанието осъденият не е дал категорични доказателства за своето поправяне. След като не е критичен към престъпното си поведение, не осъзнава в необходимата степен наличните си проблеми и не полага достатъчно усилия за преодоляването им, не може да се приеме, че той е трайно позитивно променена личност. С оглед на всичко това съдът намира, че по отношение на л. св. следва да продължи процесът на поправително въздействие в условията на

пенитенциарното заведение до края на наказанието, за да има шанс при предстоящото напускане на затвора той да започне социално приемлив и законосъобразен начин на живот.

В тази насока и като се вземе предвид, че инспекторите, които осъществяват социалната дейност и възпитателната работа в местата за лишаване от свобода имат най-пряко наблюдение върху осъдените лица, съдът не намира основание да не възприеме мотивираното становище на затворническата администрация, че процесът на поправяне при лишения от свобода не е завършен към момента.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения С. А. Г., роден на *** в гр.Монтана, понастоящем в Затвора - Враца, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от определеното му наказание "лишаване от свобода", постановено с протоколно определение от 29.09.2023г., постановено по НОХД № 5290/2023г., по опис на СРС, с остатък 2/два/ месеца и 16/шестнадесет/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____